

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی آراء ابن سینا و ابن میمون درباره معاد

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای فلسفی کلامی، دوره 19، شماره 73 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

ملیحه صابری نجف ابادی - استادیار سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه ها (سمت)

خلاصه مقاله:

ابن سینا و ابن میمون هر دو از فیلسوفانی بوده اند که دغدغه اثبات عقلانی عقاید دینی خود را داشته اند. ابن سینا از منظر اسلام معاد را در دو شکل روحانی و جسمانی می پذیرد، اما در نحوه پذیرش آن ها دو رویکرد متفاوت دارد. او معاد جسمانی را نه از طریق استدلال، بلکه به دلیل ایمانش به کلام الله می پذیرد و معاد روحانی را از طریق برهان اثبات می کند. او سیمای معاد و تمام ویژگی ها و اوصاف آن را روحانی تاویل کرده و لذت و الم ابدی را متعلق به نفس می دانسته است. نفس است که پس از جدایی از تن نیکبخت یا بدبخت است. غایت لذت، نظر به ذات باری تعالی و ملائکه است. ابن میمون هم به همین منوال برای اثبات معاد روحانی اقامه برهان کرده است. او نیز به پاداش و مجازات و لذت و الم روحانی اخروی قائل است و غایت لذت را رویت شخینا می داند که از آن به معرفت تعبیر می شود. در این مقاله به بررسی تطبیقی این دو دیدگاه فلسفی یکی با داعیه اسلام و دیگری با داعیه یهود پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

معاد روحانی، معاد جسمانی، لذت و الم، ابن میمون، ابن سینا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862022>

